

Η αισθητή και η πνευματική θέαση των πνευμάτων.

Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσανίνωφ.

Άγγελοι

Η αισθητή θέαση των πνευμάτων προξενεί πάντοτε μεγαλύτερη ή μικρότερη βλάβη στους ανθρώπους που δεν έχουν πνευματική όραση. Εδώ, στη γη, τον τόπο εξορίας των πεσμένων αγγέλων και ανθρώπων, οι αληθινές εικόνες είναι ανάμικτες με τις ψεύτικες, το καλό είναι ανάμικτο με το κακό. Στον τόπο τούτο ήρθε ο Θεάνθρωπος για να σώσει τους ανθρώπους.

Πριν από την ενανθρώπηση του Θεού Λόγου, οι άγιοι άγγελοι κατέβαιναν στη γη και επισκέπτονταν τους ανθρώπους ως υπάρξεις που είχαν πέσει, αλλά είχαν λάβει την υπόσχεση της σωτηρίας. Μετά την ενανθρώπηση του Θεού Λόγου, κατεβαίνουν για να βοηθήσουν τους ανθρώπους που αγωνίζονται για τη σωτηρία τους.

Στη γη, όμως, υπάρχουν και άνθρωποι που παραμένουν θεληματικά στην κατάσταση της πτώσεως, καθώς και οι πεσμένοι άγγελοι, που εχθρεύονται τον Θεό. Οι πρώτοι, αγαπώντας την αμαρτία, χρησιμοποιούν κάθε μέσο για να τραβήξουν κι άλλους σ' αυτήν· και οι δεύτεροι, όμως, επιδιώκοντας την απώλεια όλων των ανθρώπων, κάνουν το ίδιο με θερμότερο, μάλιστα, ζήλο και με ασύγκριτα μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα.

Η βλάβη των ανθρώπων συνίσταται στην ανάμειξη του καλού και του κακού μέσα τους. Η βλάβη των δαιμόνων συνίσταται στην τέλεια

απουσία του καλού από τη φύση τους και στην πλήρη κυριαρχία του κακού σ' αυτήν.

Οι ικανότητες των πονηρών πνευμάτων ξεπερνούν τις ικανότητες των πονηρών ανθρώπων, που περιορίζονται από το βάρος και την παχύτητα του σώματος. Οι δαίμονες κινούνται ελεύθερα και γρήγορα σ' όλον τον κόσμο, επιτελώντας με ευκολία έργα που είναι αδύνατα στους ανθρώπους. Οι άνθρωποι, θέλοντας και μη, αρκούνται σε όση πείρα του κακού μπορούν ν' αποκτήσουν στη διάρκεια της σύντομης επίγειας ζωής τους. Οι κακές τους προθέσεις χάνονται την ώρα που οι ίδιοι φεύγουν από την επίγεια ζωή για την αιωνιότητα, αναμένοντας πια την κρίση του Θεού.

Για τους δαίμονες, αντίθετα, ορίστηκε να παραμείνουν στη γη από τον καιρό της τελικής τους πτώσεως, ως τη συντέλεια του κόσμου. Εύκολα μπορεί ν' αντιληφθεί ο καθένας πόση πείρα του κακού έχουν αποκτήσει σ' όλο αυτό το χρονικό διάστημα οι δαίμονες, καθώς, μάλιστα, η κακή τους προαίρεση, όντας αμετάβλητη και απόλυτη, ποτέ δεν επιδιώκει το καλό και ποτέ δεν έλκεται από το καλό. Κι αν καμιά φορά προσποιούνται τους καλοπροαίρετους, το κάνουν μόνο και μόνο για να πραγματοποιήσουν καλύτερα τα πονηρά τους σχέδια.

Όποιος βλέπει τα πνεύματα αισθητά, με τα σωματικά του μάτια, εύκολα μπορεί να πλανηθεί και να οδηγηθεί στην απώλεια. Αν, βλέποντας τα πνεύματα, τα εμπιστευθεί ή τα πιστέψει, οπωσδήποτε θα απατηθεί, θα σφραγιστεί με τη δαιμονική σφραγίδα της πλάνης, που δεν την αντιλαμβάνονται οι άπειροι, θα υποστεί βαριά πνευματική βλάβη και ίσως θα χάσει κάθε δυνατότητα διορθώσεως και σωτηρίας.

Αυτό το έπαθαν πολλοί, πάρα πολλοί άνθρωποι, όχι μόνο ειδωλολάτρες, οι ιερείς των οποίων επικοινωνούσαν συχνά και ελεύθερα με τους δαίμονες, αλλά και χριστιανοί, που δεν γνώριζαν τα μυστήρια του Χριστιανισμού, ακόμα και ασκητές και μοναχοί, που δεν είχαν αποκτήσει πνευματική διάκριση.

Μόνο με τη ζωή της χριστιανικής ασκήσεως μπορεί κανείς να μπει ορθά και δίχως πλάνη στον κόσμο των πνευμάτων. Όλοι οι άλλοι τρόποι είναι σφαλεροί, επικίνδυνοι ή και καταστροφικοί.

Τον αληθινό ασκητή του Χριστού τον φέρνει σε επικοινωνία με τα πνεύματα ο ίδιος ο Θεός. Με την καθοδήγηση του Θεού, απομακρύνεται το ένδυμα της αλήθειας, με το οποίο είναι συχνά μεταμφιεσμένο το

ψέμα. Και τότε ο αγωνιστής αποκτά το χάρισμα της πνευματικής θεάσεως των πνευμάτων, που αποκαλύπτει μπροστά του τις ιδιότητές τους με κάθε ακρίβεια και κάθε λεπτομέρεια. Στη συνέχεια, σε μερικούς αγωνιστές δίνεται και το χάρισμα της αισθητής θεάσεως των πνευμάτων, με το οποίο ολοκληρώνεται η γνώση τους γι' αυτά.

Ο ασκητής του Χριστού μπορεί να «δέσει» τα πονηρά πνεύματα, εξουδετερώνοντας τις εναντίον του ενέργειές τους, με την εξουσία και τη σοφία που του δίνει ο Θεός. Μολονότι οι δαίμονες μισούν θανάσιμα κάθε υπηρέτη του Κυρίου, δεν μπορούν να του προξενήσουν το κακό που θέλουν. Οι πειρασμικές επιθέσεις τους δεν συντελούν παρά στην πνευματική του προκοπή.

Από το βιβλίο: Αγίου Ιγνατίου Μπριαντσανίνωφ, Επισκόπου Καυκάσου και Μαύρης Θάλασσας, Έργα 5. Λόγος για τα πνεύματα – λόγος για τον θάνατο (αποσπάσματα). Ιερά Μονή Παρακλήτου, Ωρωπός Αττικής 2014.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>